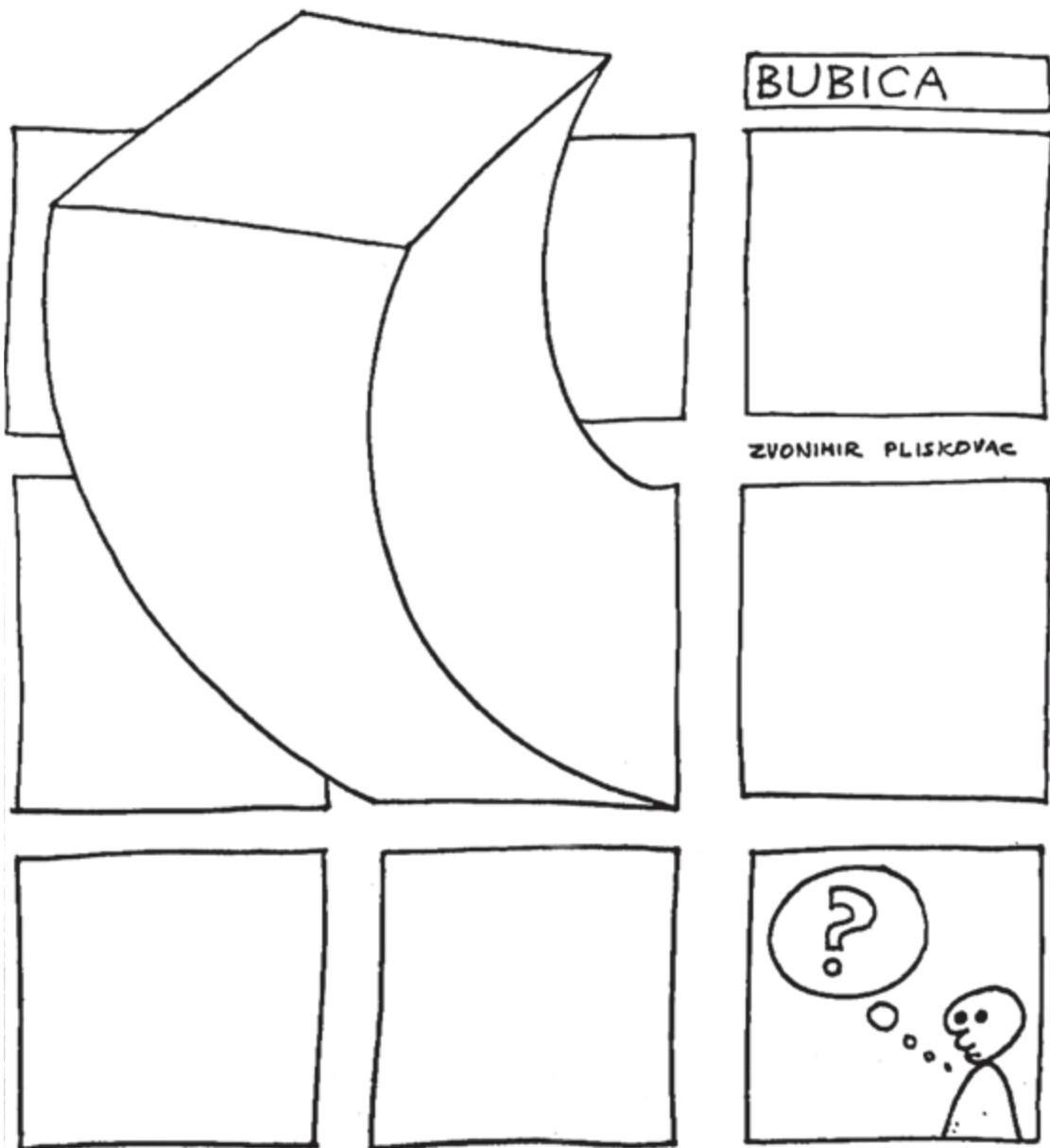

ZVONIMIR PLISKOVAC

STRIPPOVI, KARIKATURE, GRAFIKA, 1975. - 1985.

HRVATSKO
DRUŠTVO
LIKOVNIH
UMJETNIKA
RIJEKA

Umjesto predgovora

Počelo je s Valom; oblikovao sam logo lista i desetak godina aktivno sudjelovao u grafičkom uređivanju Vala i pored toga redovito objavljivao stripove i karikature iz broja u broj.

Na izložbi se predstavlja izbor grafičkih radova od 1975 do 1985 godine; dakle stripovi i karikature tiskani u listovima Val i *Novi List* u Rijeci, *Studentski List*, *Polet*, *Vjesnik*, i *Oko* u Zagrebu, *Jež* u Beogradu i *Mladina* u Ljubljani te brojni plakati koje sam radio tijekom navedenog desetljeća za ustanove u kulturi, izložbe, muzeje, kazališne predstave, glazbene manifestacije, festivali i punk-bandove u Rijeci.

Kada je riječ o izloženim grafičkim radovima, serijama stripa ili „antistripa“ kako ga kolokvijalno najčešće nazivaju, potrebno je reći da se radi o eksperimentu, o odmaku u stranu, iza stripa, o putu prema istraživanju autonomije osnovnih oblika stripa; do granica geometrijske apstrakcije njegove konstrukcije ili do oblikovne i značenjske interpretacije prostora stripa (i geometrijskog) i onog mentalnog. Priča je dakle o stripu, ali iznutra, duboko u stripu; dakle uvijek „za strip“. Značenjski, radi se o stripu stanja, ne zbivanja.

U dilemi ustaljenog i pojednostavljenog označavanja ovog stripa „antistripom“ bliži sam stavu da je ovdje riječ o laboratorijskoj analizi stripa, o lutanjima svemirom stripa, o stalnom postavljanju pitanja, o „scriptizu“ stripa, o stanjima između slike i riječi uvijek u namjeri istraživanja beskonačnosti geometrije „prostora“ stripa; korak je to prema novoj stvarnosti, između doslovnosti i univerzalnosti „u granicama“ kvadrata; dakle, zaključno, stripom na strip, u pokušajima oblikovnog doticanja istine; ili revolucija olovkom, a ne puškom; odnosno stripom stalno postavljanje pitanja? (...)

Sastavni dio izložbe, zajedno s mojim grafičkim radovima, čine tekstovi ljudi s kojima sam dijelio navedeno vrijeme, a koji su bili aktivni sudionici, suvremenici, „suborci“, suradnici, prijatelji, kolege i urednici a koji su svi, svaki svojim djelovanjem sudjelovali u Valu, oko Vala, u Rijeci i Hrvatskoj, tada pa sve do danas, svatko na svom području interesa, u borbi za kulturu, za pomicanje granica slobode, literature, kritike, povijesti i umjetnosti. Njihovo literarno očitovanje o tim godinama i mojem radu rekonstruira i dokumentira širu sliku „našeg“ zajedničkog vremena iz naše povijesti.

Kratke odlomke iz tekstova Lilijane Domić, Velida Đekića, Gorana Ježića, Veljka Krulčića, Miljenka Marina i Milorada Stojevića donosimo u prilogu. Tekstovi u cjelini biti će tiskani u opsežnom katalogu koji je u pripremi i bit će uskoro dostupan.

ZP

KOCKICA – ZVONIMIR PLISKOVAC

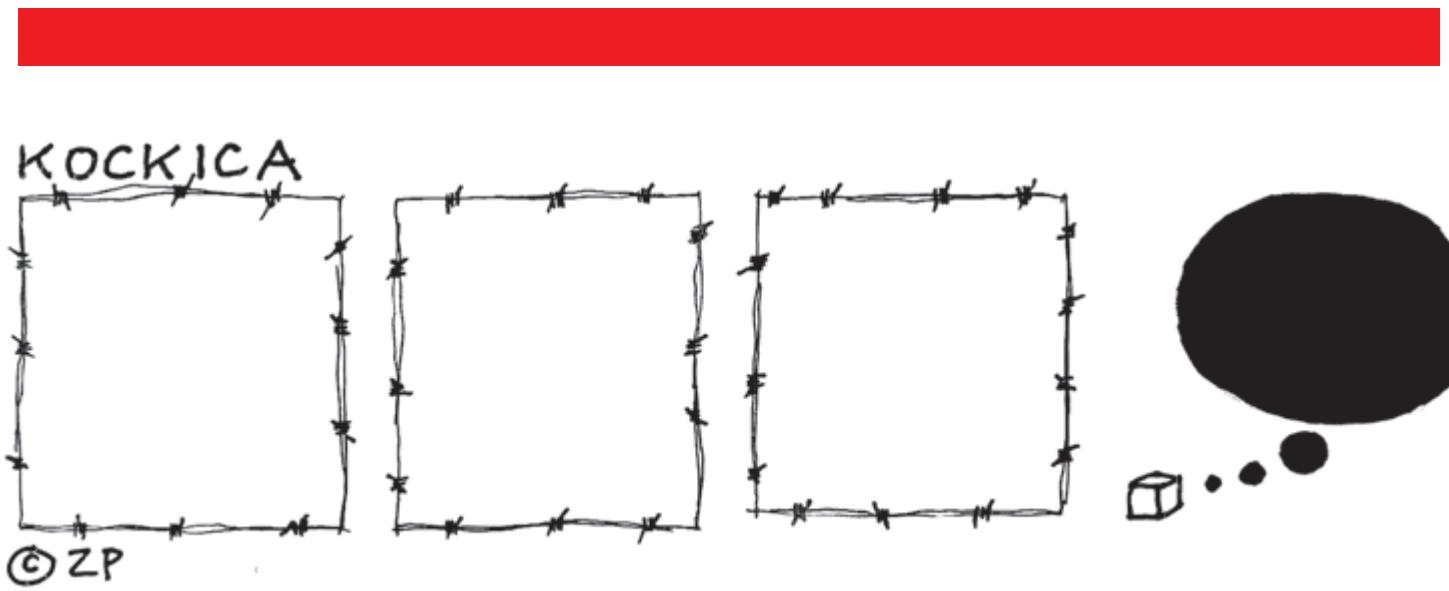
VEN S TO
PUŠKO, TO NI
WESTERN

OKUPILA NAS JE BUBICA S PORUKOM KREATORA / AUKTORA ZVONIMIRA PLISKOVCA KOJI KAŽE: „VAŽNO JE DOTAKNUTI ISTINU“.

(...) **Izbor je kreativan čin**, citirali smo svojedobno „lekcije“ uz čitanje H. L. Borhesa i otkrivali estetiku postmoderne, (ne kao destrukciju moderne...). **Izbor je kreativan čin** koji gradi estetiku osobnoga poetskog čitanja: književnoga, likovnoga, vizualnoga. Na tom tragu bilježimo eseje kao zanimljive komentare, bilježimo autonomna umjetnička djela, remek-djela, autorska djela. Tako je Zvonimir Pliskovac reinterpretirajući povijest umjetnosti utemeljenu u apstrakciji, koristeći se podlogom „primjenjivoga konstruktivizma“ i „signalizacije“ izgradio i izlagao obilne konceptualne cjeline. Rado pamtim njegova prostorna istraživanja s „otvaranjem prozora“ u ugлу slike. Bila je to bespriječna drvena ploha s oknom. Kad se „okno“ u podlozi slike otvorilo – u crvenom, plavom, žutom prozorčiću – otvarala se vizura u postvarenim imaginarnim krajolikom. Iza malih vratiju otvori se mali kadar i povede nas k upisanim linijama „renesansne perspektive“ na podlozi jedne od primarnih boja. Autor tako interpretaciju „linearne perspektive“, doslovce zatvara u ugao slike, u svojevrsnu marginu. Povezuje nas to s povjesno umjetničkim istraživanjima Jamesa Elkinsa i spomenutom knjigom „The Poetics of Perspective“, gdje autor propituje i relativizira dominaciju linearne perspektive. Pliskovac doduše propituje plošno i iluzionističko, konstruktivno i fantastično, moguće i nametnuto... Odazvao se **zovu ludičkog**, pozivu u igru koja ga je potom odvela na kreativna raskrižja otkuda jedan od pravaca vodi u strip. Tako su nastale *Bubica* i *Kockica*.

Od 1975. godine Pliskovac stripove objavljuje u listovima *Val* u Rijeci, u *Poletu*, *Studentskom Listu*, *Vjesniku* i *Oku* u Zagrebu, u *Ježu* u Beogradu i *Mladini* u Ljubljani.

U Galeriji *Nova* u Zagrebu pojavila se 1977. *Bubica i Kockica* Zvonimira Pliskovca, stripovi s predgovorom Radovana Ivančevića. Potom je u Galeriji SC-a 3. 10. 1978. otvorena Pliskovčeva izložba *U počast balonu* (također s predgovorom Radovana Ivančevića). Na otvorenju „veliki šušur“ ili „vela barufa“ u počast kreativnosti, synergija svega kreativnog: svirali su **Parafi** iz Rijeke i **Azra**. Otad je 1977/78. Pliskovac- kreator pridonosio kvaliteti i raznolikosti hrvatske likovne i vizualne scene. Prisutnost na javnoj sceni, sjajne recenzije prof. dr. Radovana Ivančevića i dr. Tonka Maroevića, interes međunarodne javnosti, (imao je pozive iz kulturnog časopisa **Linus**), otvorio je Pliskovčevoj domicilnoj Rijeci drukčije vizure u europsku suvremenu umjetnost i likovno nasljeđe 20 stoljeća. Doduše, izložba u Galeriji Klović u Rijeci (2022.) razmotrava i obrazlaže samo jednu liniju djelovanja Zvonimira Pliskovca, a to je strip (možda antistrip) – *Bubica i Kockica*. Ove kreacije imenom i likom oponiraju stereotipima stripa pa i mogućim stereotipima koje je stvorila „alternativna scena“ stoga zасlužuju posebnu obradu i tumačenja. (...)

Stripovi i grafički dizajn Zvonimira Pliskovca u riječkom omladinskom listu Val OMEKŠAVANJE OLOVNIH VREMENA

(...) Upravo je Pliskovac u prvom broju *Vala*, u studenome 1975. objavio prvu pasicu stripa *Bubica* koji će postati jedan od njegovih zaštitnih znakova, da bi objavljuvao kontinuirano, s kraćim prekidima, punih osamdevet sezona. (...)

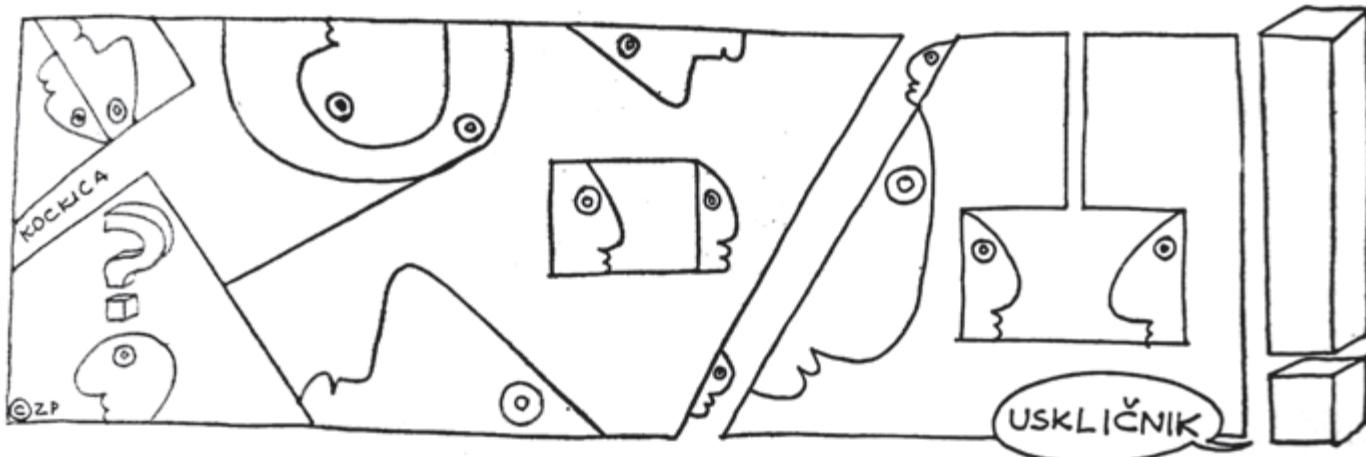
Bubica je, dakle, prvi Pliskovčev riječki strip, pojavljuje se u prvom broju *Vala* i odmah najavljuje ono čime će se autor baviti - ispitivanjem i istraživanjem forme i osnovnih elemenata stripa, a to su kvadrat koji uokviruje sadržaj, crtež unutar kvadrata i tekst u oblačiću koji nam pojašnjava što se zapravo događa. Strip *Bubica* je izveden u jednom potezu, rijetko ga vidimo cijelog, najčešće vidimo samo glavu ili je prikazan do pasa, u pravilu prikazan iz profila ili poluprofila, ne pokazuje emocije, nit se smije nit, plače. On često stoji izvan kadra, odnosno kvadrata, gleda i komentira što se zapravo događa s kvadratom. (...)

(...) Strip *Bubica* međutim, nije u *Valu* trajao dugo – Pliskovac je *Bubicu* uskoro preselio u *Vjesnik* u Zagrebu, a u *Valu* je uskrsnula *Kockica*, što je bilo još apstraktnije. U tom stripu nema više antropomorfnog lika, već je glavni lik geometrijsko tijelo i to je tada bio valjda jedini takav strip u svijetu. (...)

(...) Pliskovac je eksperimentirao i s drugim elementima stripa. Primjerice u seriji naslovljenoj *Razgovori* strip-baloni u kojima je inače tekst, posloženi su okomito, međutim autori razgovora se ne vide, nema ih, a razgovori su nerijetko besmisleni, baš kao što to razgovori u svakodnevnoj komunikaciji često i jesu. (...)

(...) Uzgred, Pliskovac se balonom bavio i kao objektom likovnog promišljanja pa je još u listopadu 1978. godine u zagrebačkoj Galeriji Studentskog centra, u povodu otvorenja nove sezone te galerije, priredio samostalnu izložbu s tom temom pod naslovom *U počast balonu (Hommage au balon)* s predgovorom dr. Radovana Ivančevića. Tako je jedan stripovski element, u suštini crtež, postao opredmećen i kao objekt završio u galerijskom prostoru. Ti baloni različitim su obliku, izvedeni u različitim materijalima i donose različiti sadržaj; neki su puni slova ili riječi, drugi prazni ili čak šuplji pa se kroz njih vidi druga strana, ima ih dvodimenzionalnih, ali i trodimenzionalnih, izvedenih od žice, valovitog kartona, plastične folije, staklene ploče (...)

Ipak, najradikalniji njegov rad vezan za istraživanje medija stripa bila je, nakon sedam godina bavljenja stripom, objava nevidljivog stripa. Činilo se da je Pliskovac u svojim istraživanjima došao do kraja – naslov *Nevidljivi strip* i pred čitateljem bijela, čista, prazna novinska stranica, tek u dnu stranice onaj međunarodni znak za copyright, malo „c“ u krugu, i autorski potpis Zvonimir Pliskovac. Ničeg više nema, ni okvira, ni balona, ni lika, ni crteža, samo bjelina i naslov koji bi možda htio poručiti da strip ipak negdje postoji samo ga se ne vidi. Gdje postoji? Možda tek u mašti promatrača koji bi, gledajući u tu bjelinu, mogao zamisliti svoj vlastiti strip. (...)

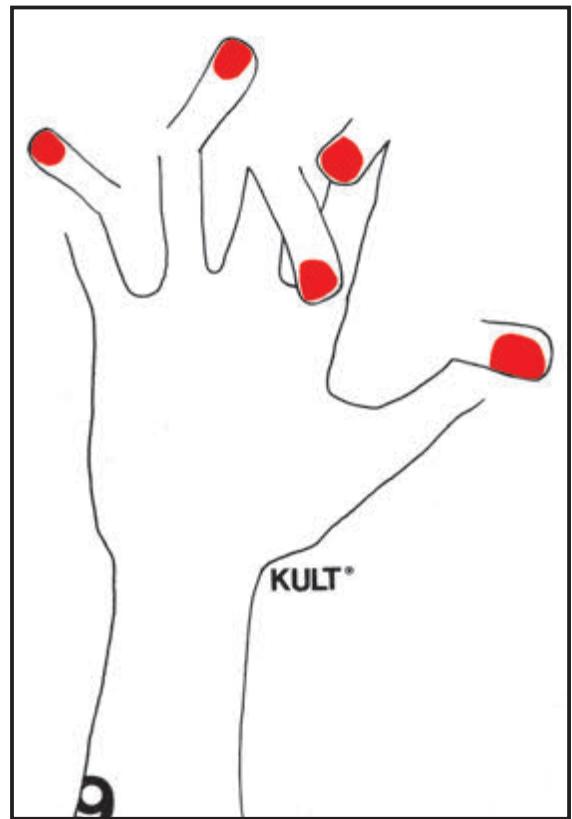

Goran Ježić

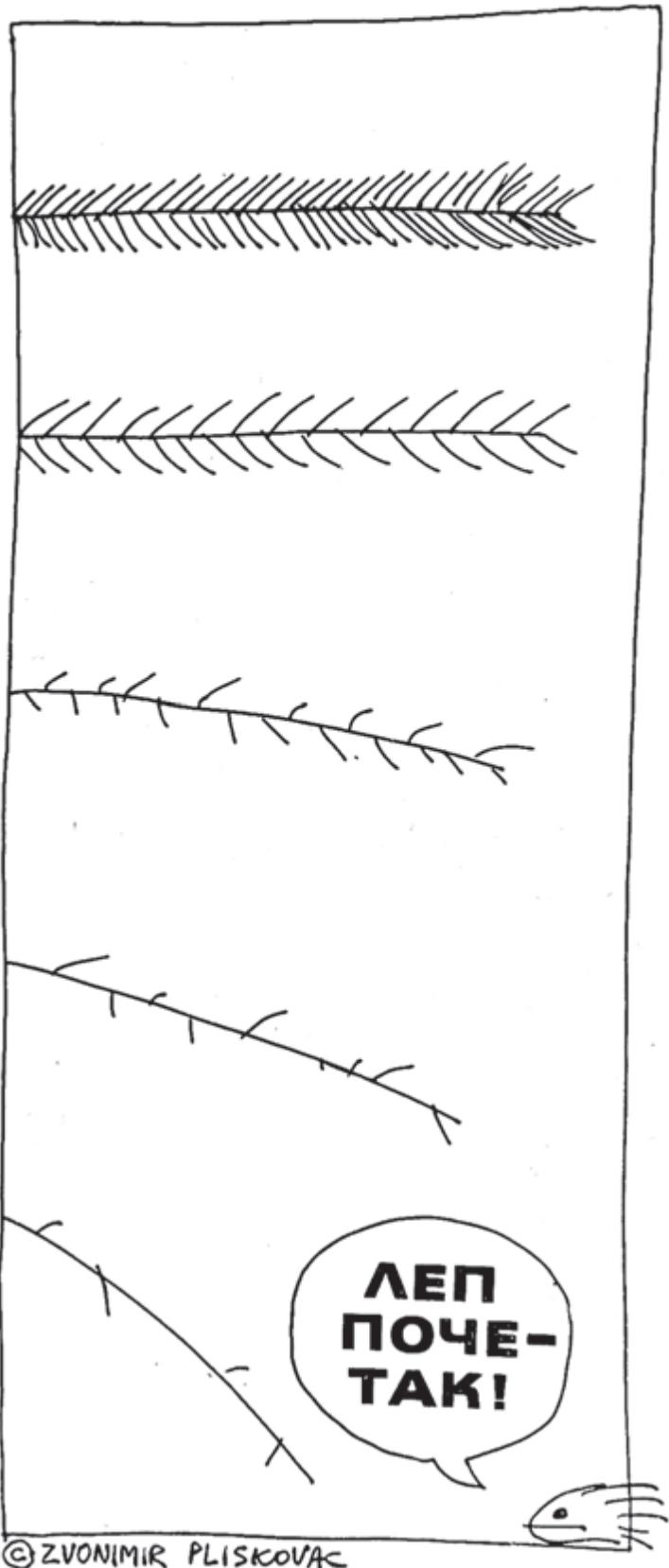
EREKCIJA DUHA

(...) Ti njegovi antistripovi imali su svojevrstan egzistencijalistički štih, tako da ga često znam zamišljati kako sjedi za stolom u lokalnu na Monmartreu i čita knjigu Sun Tzua dok lagano ispija apsint. Za susjednim stolom sjede mali ružni filozof i njegova vječna družica koja piše bilješke za knjigu *Drugi spol*. Iz kafića odjekuje postkoitalni glas Juliette Greco.

Iako su njegovi antistripovi bili vrlo subverzivna raba Bibi se radije držao devize Rudia Dutschkea „dugi marš kroz institucije“. (...)

СУПЕР ЈЕЖ АНТИ СТРИП

Veljko Krulčić

ZVONIMIR PLISKOVAC, RIJEČKI STRIP I STRIPOVSKA KARTA HRVATSKE (OSOBNI POGLED & FRAGMENTI ZA STUDIJU)

(...) Osim u riječkome *Valu* stripovi Zvonimira Pliskovca su u drugoj polovici 70-ih godina prošlog stoljeća objavljivani su u dnevnom listu *Vjesnik* i dvotjedniku za kulturu *Oko*, oba naslova izlazila su u Zagrebu.

Tek nedavno sam saznao kako je Pliskovac (...) svojim stripovima ne samo „gostovao“, nego je i surađivao u ljubljanskom omladinskom listu *Mladina* i u uglednom beogradskom humorističkom listu *Jež*. (...)

(...) Spomenuo sam zagrebačku izložbu stripa Zvonimira Pliskovca u Galeriji *Nova* koja je prenesena 1978. godine u Rijeku i u Beograd.

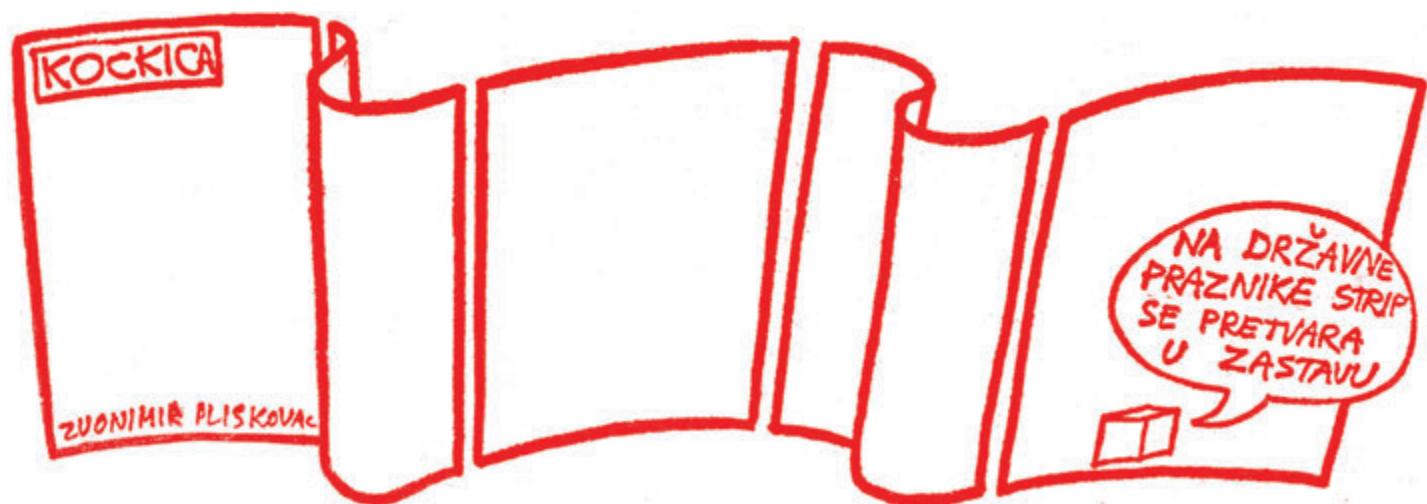
U rodnom gradu Pliskovčeva izložba je organizirana u Izložbenom salonu Doma JNA (bivša i današnja FILODRAMMATICA) na Korzu – što je bila prva izložba stripa ikada postavljena u Rijeci. (...)

U glavnom gradu Jugoslavije stripove tada 26-godišnjeg riječkog umjetnika ugostio je Studentski kulturni centar („legendarni“ SKC), jedna od najprestižnijih i najvažnijih adresa u državi za promociju nečeg novog i nečeg kvalitetnog u suvremenom umjetničkom stvaralaštву.

Godine 1986. u Muzejskom prostoru Zagreb (današnjim Klovićevim dvorima) organizirana je retrospektivna izložba *Strip u Hrvatskoj 1867. – 1985.*, prvi slučaj na ovim prostorima da je strip na „velika vrata“ ušao u jedan od muzeja. Kustosi izložbe bili smo kolega Glavan i ja, a jedan od 127 izloženih strip eksponata bila je *Bubica* Zvonimira Pliskovca. (...)

(...) Stručni žiri udruge „Art 9“ za popularizaciju i očuvanje baštine hrvatskog stripa, u sastavu Nedeljko Dragić, Raul Švarc, Tihomir Mraović, David Ivić i Veljko Krulčić, odlučio je dodijeliti posebno priznanje *Andrija Maurović* za doprinos razvoju hrvatskog stripa u 2021. godini Zvonimiru Pliskovcu. U obrazloženju je navedeno da je *Bubica* bila „intelektualni, autorski strip s jednim junakom, gegom i poigravanjem medijske (i novinarske) forme stripa, odnosno njegovim istraživanjem“, dok je *Kockica* bila „još radikalnija u istraživanju i u „pomjeranju“ granica stripa“.

Nagrada *Andrija Maurović* za životno djelo u hrvatskom stripu se dodjeljuje od 2009., a prošlogodišnji trinaesti po redu laureat bio je Joško Marušić, Pliskovčev generacijski kolega. (...)

Velid Đekić

PLISKOVAC, PLAKATI I „UNURAŠNJI KRUG“ RIJEČKE PUNK SCENE

Uključiti ili ne GPS u kretanju vizualnim svjetom Pliskovčevih plakata, na koncu ćemo uvijek završiti na istom. Kažu kako tehnologija ne griješi, oko valjda još manje, a oboje u njegovu slučaju vode put dvaju ishodišta, dvaju tipova jezika kojima ti plakati govore.

Jedna je rubna, off, samim tim i alternativna medijska praksa, koja inicialne korake ima u Pliskovčevoj sklonosti stripu, točnije antistripu. Dokazni materijal pronalazimo u njegovim autorskim serijalima *Bubica* i *Kockica* u riječkom omladinskom listu *Val*, u *Poletu*, *Studentskom Listu*, *Vjesniku* i *Oku* u Zagrebu, u *Mladini* u Ljubljani i *Ježu* u Beogradu, također u njegovoj izložbi posvećenoj stripovskom „balonu“ kao elementu (ne)komunikacije u zagrebačkom Studentskom centru (Galerija SC), oboje s konca sedamdesetih.

Pogled s onu stranu nekonvencionalnih pristupa otvorio mu je potom, u osamdesetima, prostor što ga je raznolikim praksama učinila svojim riječka punk scena, s čijim se senzibilitetom bez teškoća našao u dosluhu. Pa i više od toga, tragom činjenice kako Pliskovac nije samo osjetio bilo vremena, unoseći elemente punk-poetike u vlastite plakate nastale raznim povodima, dakle kao vanjski promatrač događanja, nego je uzeo i osobnog udjela u pokretu, dizajnirajući plakate za bendove koje su resili atributi nove „urbane gerile“. A to ne bi bilo moguće bez postojanja dijelom njihova „unutrašnjeg kruga“.

Najčvršću takvu sponu je ostvario s grupom Kaos. To će reći kako je plakatima realiziranim za momčad koja se na pozornice uspinjala predvođena vokalisticom Teom Josipović osmišljeno pridružio ostali komunikacijski materijal, poput bedževa, naljepnica s logom benda i slično. Plakati načinjeni za Kaos, Termite, Mrtvi kanal, Istočni izlaz i druge bendove, za omladinski klub Palach (aka Ivo Lola Ribar), za Ri rock festival, pa čak i za grupu Preobražaj (koja sebe nije vidjela u ladici s pankerskim prvoborcima, ali je morala platiti barem takav, simboličan danak trenutku pojavljivanja na sceni) govore općom vizualnom jezičnom politikom punk pokreta. (...)

(...) Pliskovac je osviješten dizajner, na *ti* s glavninom vizualnokomunikacijskih praksi vlastitog vremena. A to njegove radove čini uvjerljivim.

Da bi to ostalo u potpunosti tako, doduše, morao je na plakatima priznati i drugo ishodište svoje dizajnerske prakse. Plakat za grupu Mrtvi kanal čitljiv mu je i sa stajališta balansirane organizacije prostora, što upućuje na osjećaj za klasičnu kompoziciju slike. Još eksplicitnije, njegov plakat/logo za grupu Kaos ne priziva dojam kaotičnosti, dizajnerski je posložen prilično racionalno. Hoće se reći: iz Pliskovčevih rješenja maše nam njegovo klasično obrazovanje, drugim riječima upućenost u sve ono što baštinimo iz povijesti vizualnih praksi. Pliskovac nije formiran samo na uličnoj umjetnosti,

RAZGOVORI

Z. PLISKOVAC

BALETNO VEĆE
PREMIJERA 3. 6. 1981.

KOREOGRAFIJA I REŽIJA: NORMAN DIXON

ASISTENT KOREOGRAFIJE: CARLOS ARAYA

PROKOFJEV: PEĆA I VUK

KOSTIMOGRAF: RUŽICA NENADOVIĆ-SOKOLIĆ

NARODNO KAZALIŠTE IVAN ZAJC RIJEKA

MASKE: DURO TATAJ

SCENOGRAF: ZVONIMIR P.

SUDJELUJU: CARLOS ARAYA, SMILJA BENAC, RADE DRAGOVIĆ, TEREZA DUBROVIĆ OSK, MILAN KRIŠTOFIĆ, SMILJA KVESIĆ, RADMILA Mitić, BRANKA RA

on je ujedno formiran kao povjesničar umjetnosti.

Dovodi li takva dvostrukost polazišta u pitanje konačne učinke Pliskovčeva dizajnerskog rada?

Ako problem te vrste nije imala punk-scena s kojom je svojedobno surađivao, a koja je primjenjivala vrlo oštре kriterije u razlikovanju autentičnog od lažnog, nema razloga da ga imamo mi danas. Podsjetimo se, uostalom, kako je punk, taj reprezentativan modus ulične kulture, zakuhan kao proizvod u intelektualnoj retorti britanskih studenata umjetnosti.

Milorad Stojević

Bubica je čovjek, Kockica i Balon / Oblak također su ljudi – svi su oni bića stripa.

(Fragmenti o Zvonimiru Pliskovcu, Bubici, Kockici i Balonu / Oblaku)

(...) Anti u antistripu je prividna protivnosti klasičnoj stripovskoj formi i sadržajnoj šabloni, a ne suprotnost vitalizmu i vitalisu. Anti nije nekakva rigidna pobuna nego izbor, likovni i filozofski, a cilj im je: absurd učiniti ravnopravnim među ljudskim misaonim procesima (i učincima), odnosno umjetničkim preokupacijama, absurd je sama bit našega života. (...)

(...) U tom propitivanju samog medija stripa, ali i ironičnog odnosa prema njemu i očitim aluzivnim propitivanjima postojanja nekakve stvarnosti, ne vidimo samo vezanciju s kanonima i uvriježenom poimanju klasičnog stripa. Pliskovac zapravo apsurdom humanizira odnose među predmetima i pojavnama u svom stripu da nije teško primijetiti antropomorfiziranje onoga što bi na stripovskoj sceni trebalo biti neživo – kvadrat, balončić, pa i ideja o nečemu.

Dobro je napisao Radovan Ivančević kako je *Bubica* plošno nacrtana, tek iz profila (nikada en face), pa mu taj lik više sliči pismu negoli biću (čovjeku). Dakle, stvari se, uglavnom, očovječuju a čovjek (*Bubica*) ima osobine statičnog pisma, rukopisa, slova, gotovo stvari (predmeta u prostoru). U tome se Pliskovac približava ideji bajke, odnosno interakciji stvarnog i nestvarnog, pa se, namjerno ne razaznaje što je što. Pojednostavljen: to je interakcija inovativnosti stripovskog postupka i sugestije za njegovu recepciju u klasičnom smislu. Odnosno: problemski (stripovski) spektakl „veći“ je od sadržaja koji prikazuje.

Kanonizacija nemogućeg kao jedine stvarnosti dovodi tu ideju do pitanja: stvara li Zvonimir Pliskovac antistrip ili filozofski strip?

Oboje, dakako. (...)

(...) U stripu autor drži gotovo sve referentne konce u rukama a recipijent ima male šanse utjecati na njihov tijek, u performansu je autor „tek“ inicijator za gotovo virtualan referentni prinos promatrača-sudionika performanse – osim u nekim slučajevima kada se Pliskovac „ograđuje“ od takve isključivosti. (...)

(...) Tako se značenja poigravaju s višeznačjem, ništa nije fiksirano, stalno i stabilno, osim sugestije koja o tome šuti. Ta je sugestija sam autor – Zvonimir Pliskovac. I – što tu zbunjuje?

(Nastavlja se... To be continued...)

ZP

I OVO
ON SMATRA
REDOM?!

BUBICA

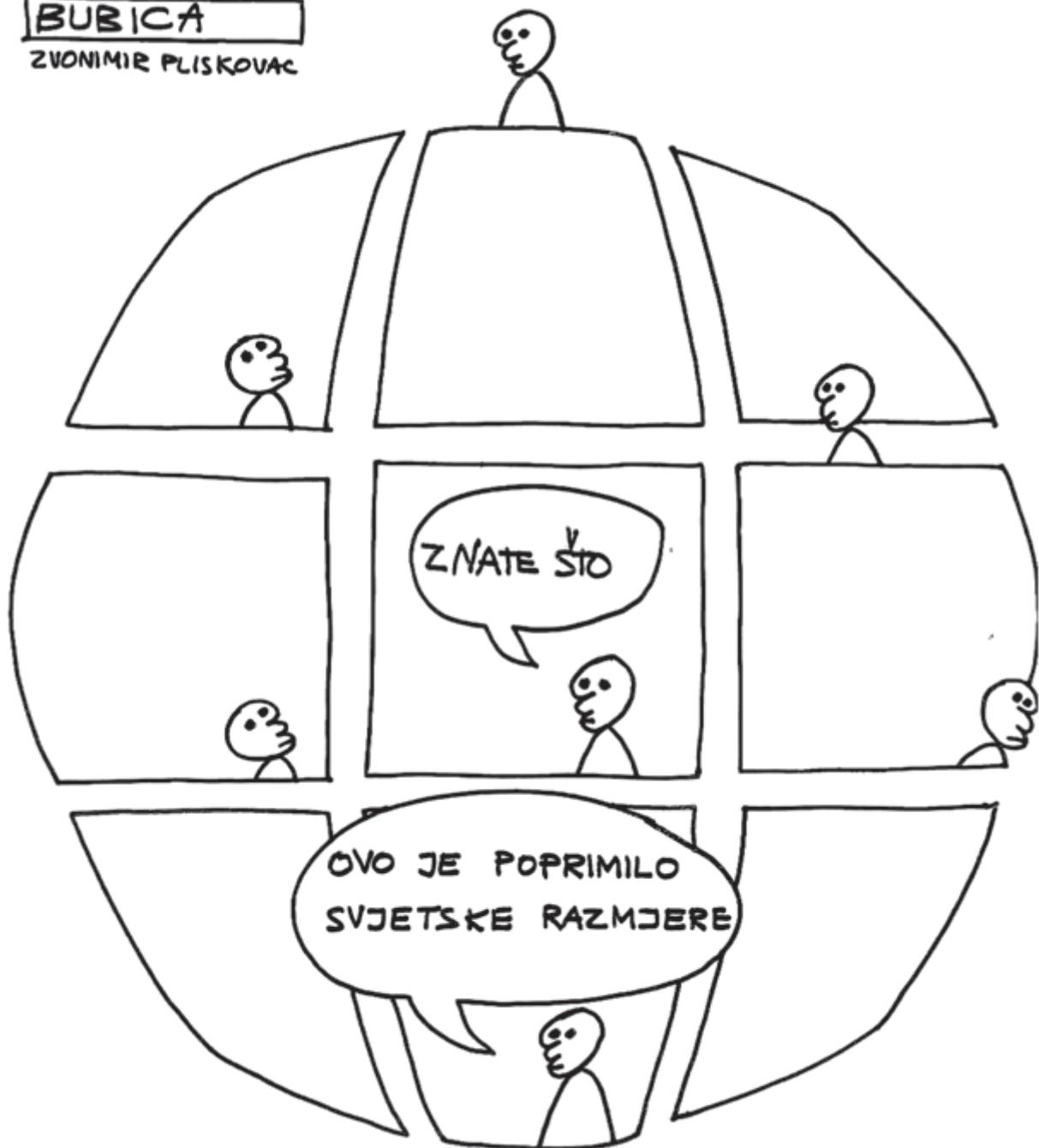
ZVONIMIR PLISKOVAC

PROHUVJALO
S VIHOROM

BUBICA

ZVONIMIR PLISKOVAC

ČEKAM BOLJA
VREMENA

ZVONIMIR PLISKOVAC

Rođen 1952. godine u Rijeci.

Diplomirao povijest umjetnosti i arheologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1977.

Objavljivao stripove karikature u listovima "Val" i "Novi list" u Rijeci, "Vjesnik", "Oko", "Studentski list" i "Polet" u Zagrebu. "Jež" u Beogradu i "Mladina" u Ljubljani.

1972. režirao animirani film "Piramida" za Filmoteku 16 u Zagrebu i 1977. animirani film "Hvala" za Zagreb, film.

1983. realizirao spomenik trinaestorice strijeljanih u Rijeci.

Član je ULUPUH-a od 1978. i HDLUR-a od 1979.

Adresa: 51000 Rijeka, Marohnićeva 16.

Born in Rijeka in 1952.

Graduated from the Faculty of Arts and Letters, Department of Art History and Archeology, University of Zagreb, in 1977.

Has published comics strips and cartoons in Val, Vjesnik, Oko, Mladina, Novi List, Polet, Studentski List.

Directed the animated films Pyramid (1972) and Thank You (1977.) in Zagreb.

In 1983. erected a monument to war victims in Rijeka.

Has engaged in newspaper, poster and book design.

Member of the Association of Applied Arts of Croatia since 1978. and Croatian Association of painters Rijeka since 1979.

Address: 51000 Rijeka, Marohnićeva 16

SAMOSTALNE IZLOŽBE/ONE MAN EXHIBITIONS 1974. Zagreb, Galerija Studentskog centra Rijeka, Mali salon Moderne galerije 1977. Zageb, Galerija "Nova" 1978. Rijeka, Dom JNA Beograd, Galerija Studentskog kulturnog centra 1979. Rijeka, Gradina Trsat Zagreb, Galerija "Nova" Krk, Stara gradska vjećnica 1980. Rijeka, Muzej narodne revolucije 1981. Banja Luka, Dom kulture Rijeka, Korzo 1982. Ljubljana, Galerija Študenskog kulturnog centra Trieste, Galleria Centro Barbacan Venezia, Galleria Nuovo Spazio (s Kalinom i Stipanovim) Rijeka, Galerija Jadroagent 1983. Ferrara, Galleria Casa Ariosto Skoplje, Galerija Doma na mладите "25 Maj" Rijeka, Moderna Galerija 1984. Rijeka, Galerija Jadroagent Novi Sad, Galerija ULUV-a 1985. Pula, izložbeni salon Osijek, Galerija "Waldinger" 1986. Opatija, Galerija foto ZOOM Split., Umjetnički salon Novi Vinodolski, Narodna čitaonica Niš, Galerija suvremene umjetnosti Sarajevo, Galerija Doma mladih, Škenderija 1988. Pazin, Etnografski muzej Sarajevo, Galerija "Novi Hram" Rijeka, Mali Salon Moderne galerije Cačak, Galerija Centra za kulturu Zagreb, Galerija "Nova" Tivat, Galerija Centra za kulturu 1991. Rijeka, Trsatski samostan	1993. Zagreb, Galerija Studentskog centra 1998. Rijeka, Mali salon Moderne galerije 2000. Rijeka, Mali salon Moderne galerije 2001. Opatija, salon Juraj Šporer 2002. Rijeka, galerija Juraj Klović (Zvonimir Pliskovac, Gorki Žuvela) 2005. Rijeka, Mali salon Moderne galerije 2011. Rijeka, Izložbeni prostor palače Garbas 2020. Rijeka, galerija Garbas NAGRADE/AWARDS 1987. Rijeka, Nagrada HDLUR-a 2007. Rijeka, Nagrada HDLUR-a Sudjelovao na stotinjak skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu. VAŽNIJE SKUPNE IZLOŽBE/ COLLECTIVE EXHIBITIONS 1973. Zagreb, 8. zagrebački salon 1974. Zagreb, 9. zagrebački salon 1976. Poreč, XVI Annale Montreal, XIII svjetska izložba karikature 1977. Montreal, XIV svjetska izložba karikature 1979. Montreal, XVI svjetska izložba karikature Zagreb, 11. salon mladih Zagreb, ZGRAF 2 1980. Zagreb, 11. zagrebačka izložba jugoslavenske grafike Montreal, XVII svjetska izložba karikature 1981. Zagreb, 13. salon mladih Rijeka, 13. bienale mladih Montreal, XVIII svjetska izložba karikature 1982. Split, Izložba "Kamen more" Montreal, XIX svjetska izložba karikature 1983. Zagreb, 15. salon mladih Montreal, XX svjetska izložba karikature 1984. Montreal, XXI svjetska izložba karikature	1984/85. Split, 6. bienale suvremene hrvatske grafike 1986. Zagreb, 21. zagrebački salon 1987. Zagreb, ZGRAF 5 1990. Zagreb, 25. zagrebački salon 1991. Zagreb, ZGRAF 6 Zagreb, Za obranu i obnovu Hrvatske 1996. Zageb, Kabinet grafike HAZU, I. hrvatski trienale crteža Rijeka, Galerija Kortil, 50 godina HDLUR-a 1997. Rijeka, Muzej grada Rijeke 51. godišnja izložba HDLUR-a 1998. Prag, II međunarodni trienale grafike 1999. Zageb, Kabinet grafike HAZU, II hrvatski trienale crteža 2000. Rijeka, 53.godišnja izložba HDLUR-a 2001. Zagreb, VII trienale hrvatskog kiparstva Rijeka, 54. godišnja izložba HDLUR-a 2006. Rijeka, 59. godišnja izložba HDLUR-a 2007. Rijeka, 60+1. godišnja izložba HDLUR-a 2008. Rijeka, Nikšić, Tivat, izložba nagrađenih autora 60+1 2011. Rijeka, 65. godišnja izložba HDLUR-a - crtež - grafika 2012. Zageb XI trienale hrvatskog kiparstva 2015. Rijeka, 69. godišnja izložba HDLUR-a 2016/17. Rijeka, 70, godišnja izložba HDLUR-a 2017. Rijeka, 71. godišnja izložba HDLUR-a 2018. Zagreb, XIII trienale hrvatskog kiparstva Rijeka, 72. godišnja izložba HDLUR-a 2019. Rijeka, 73. godišnja izložba HDLUR-a 2020. Rijeka, 74. godišnja izložba HDLUR-a 2021. Rijeka, 75. godišnja izložba HDLUR-a
--	---	---

BUBICA

ZVONIMIR PLISKOVAC

Izдавач: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Rijeka, Korzo 28/II, Tel: 051/332-494, 338-809

e-mail: hdlur@ri.t-com.hr
web: <http://hdlu-rijeka.hr/>

Za izdavača: Damir Šegota

Urednica: Jasna Rodin

Administrativna služba: Jadranka Jerkić

Organizator: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Oblikovanje kataloga, plakata i pozivnice: Zvonimir Pliskovac

Postav izložbe: Zvonimir Pliskovac

Tehnički postav: Giulio Bonačić i Anton Samaržija

Tisk kataloga: Tiskara Studiograf, Rijeka

Br. kataloga: 5 / 22

Naklada: 100 komada

Naše programe podržavaju:

Odjel gradske uprave za kulturu Grada Rijeke

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske

Županija primorsko-goranska

Galerija
Juraj
Klović
Rijeka

KOS

OSTVARENJU IZLOŽBE SU POMOGLI:

GIULIO BONAČIĆ • FOTO KURTI RIJEKA • DAMIR KRIZMANIĆ
• DRAGAN OGURLIĆ • BORNA I LOVRO PLISKOVAC • MUZEJ
MODERNE I SUVREMENE UMJETNOSTI RIJEKA • SIGNUM
GRAFIKA D.O.O. ZAGREB • TISKARA STUDIOGRAF
RIJEKA • VIŠNJA VIŠNJIĆ • JGL MUZEJ
FARMACIJE RIJEKA

JGL
MUZEJ
FARMACIJE

MEDIJSKI POKROVITELJ **NOVI LIST**

KOCKICA

ZVONIMIR PLISKOVAC

